

๒๒๔

หมวด ๔ วิชาศาสนา

หมู่ ๑

ชื่อ ตำราเล่มนี้

เลขที่ ๒๔๗ ปีที่ ๒๒ ปี ๒๕/๕

ประวัติ วิชาศาสนา

ไมโครฟิล์ม

ภาพนิ่ง นน. ๑๗.๕๓ / ๒๕๓๐ / ๑ - ๒๒

ถาด

บรรณานุกรม ๒๗ ๑.๑. ๓๖

ฉบับที่ ๑๓ พ.ย. ๒๕๓๕

๒๒๔

1897

[illegible][illegible]

บรรณานุกรม

"ตำราเพลงดังกดอห." หรือชื่อสมมติไทย-
ทอ. อักษรไทย. ภาษาไทย. กัณฑ์ (ดั่งฟ้า,
ขลัง), ม.ป.ป. เล่มที่ ๒๔๘. ๕๒ ๕๓.
ขนาด ๓๐ ซม. ๓๓ ซม.

นพนักษัตรเพ็ญ

ค		ล		อ
ว	อ	ล	ลา	บ
ฆ	ป	ฉ	ช	ด
อ				
อ	ภ	ค	ก	ง
	ลา	อ	บ	ค
อ	ฉ	ภ	ด	ภ
ค		อ		บ

พระภิกษุสงฆ์ ทรงแสดงปาฐกถาว่า พญานาคทั้งปวง
ไม่จงจกปลอมเปลือกแห่งโลกนี้ ไครยเลี้ยงใจจักไปเป็นเตน
เป็นมดครีดยักษ์ใหญ่ไชยชน ประกอบด้วยยุคปรกัมพูชิ่ง ทุก
สิ่งพรพ่นจำเพาะการ ทั้งอายุจ๋ยืนยาวนาน จัตุรานุวรย์รันขึ้น
โดย ฯ วิสาร์ยที่สำมนันงามเล็ก ดูประเล้งดูคงดูวรรณ
อันมองใสยศ ก็แล้งแฉงทวาทศตวายุ โทณบดิน

ใต้ประคบกัน คุณงามเลิศจะเลิฐลี เลียงไวยให้
 อยาติวัน จักเกิดลาพัลการทกลีงอน บรพรวพนสกลทก
 เวลา ๗ ดอกเสาทดนนคียง เพรีคพมิงคนามเป็นทนกททา
 ไม่แชร่มจันป็นตายทงในตา ขาวคังฟนทกไม่ภคิ แม้นมาก
 ภาอยู่เรือนไครย ถึงคักไวยจกโคยปะระเลิฐลี ทงทงมา
 ภาคณนหมากมี จัแปรมบรียลีสกลลีงนุกไปย

วิชาที่ทันทัน ทางทางทำค้ำกั ฟั้นค้งล้าล่อนมองไสย
 สองหูกทางนั้นทำไปย สี่ทาทันไสยคร้มักทท งาม
 นนปรากกฏเรืองเดช ชื่อแม่แก้วเสกอนไสยภ ในย
 เนตรทงสองคร้มักทท งามปรากกฏร้จนาเป็นแสงไสย ๗๖
 วิชาที่ทันทันทาทนทอปลอก ตาทงประรอกคุดองไสย แม่
 นีท้าวอยู่เรือนไครย จัทำเรณูไวยยังย่คทุกประการ ปร

กอบควยไฟค้ลัมบัตร ปรภาพค้เพิ่มพูนไม่เสื่อมทร
 จัรงเรื่องบันเทื่องทงสิ่งกทัน จัลักรัญวรยรินขึ้นใจ ๗๗
 วิชาที่เจก ทงล็กจนา ฟั้นค้งมิกททเป็นแสงไสย
 สี่ทาทัวม่งย่องไญย จ้มุกตางตางไสยวิไลยคี่ สอง
 เวนันตางอยู่ต่งกัน วิชาณค้งามประเล่รฤดี จ้งเรวก
 เขาให้จ้งคี่ จัเก็กสภาพมกมื่ออยู่กายกอง ๗๘

วิจารณ์ที่แปดนั้น ฟันคำกซกั คางคังล่ำไม่มีสอง
 สี่ท้าวทวยยืนล่บ่คดมอง ขาวผองสองทศเพร่าพ่าย ทาง
 กงนั้นทางทงทางหน้ หลงครีฮานมากเนิกน่าย เมื่อ
 เยื่องยงคังสัหะรกกกกาย ผ่ทักท่ายเพร่าเพร่คประเดี๋ย
 งาม แม่น้แม่นมาทโครยไคยไวย ฮาให้ปภักฏ
 ชัยย่นาม จ้งเรกรกษพยามม อย่าให้ลวนลาม

ครั้น วิจารณ์อย่างนี้ไม่มีมาก เป็นของหายากอย่าท่น
 ท่น ก็แตกท่ปดปดอยวิถานั้น จักรมครนท่นท่น
 ระย่ำไปย ๗๖ วิจารณ์ที่เกเลอวภาค ประสาคตัก
 กว่แม่นท่งนั้นไคย ฟันคำกซกัฟ้นใจย สี่ท้าวนั้นไค
 ครีล่ำล่ ค่อนั้นขาวประจบกัน ท่งสองนั้นมาผ่องดี
 นามนั้นปภักฏมี วิจารณ์ชื่อว่าม่งค่น แม่นมกัท่

อยู่เรือนไครย จักทำข้ายสิ่งไรยย่อมนเกิดมั่ง ทั้ง
 ลิ่นทรพเจ้าของจกเกลื่อนกล่น ทั้งทาคนพรมพริ้ง
 ประหนึ่งไปย ฯ วิสักรียที่ลีนนั้นพินคำ ลีท่า
 ท้าวทาดอไผ่ จมูกทางนั้นทางเป็นทางไปย เนตร
 ทั้งสองไสยมาไสยดี แม่นี่ตำเล็ดประเล็ดรูนก
 งามหนักรักประเล็ดรูลี ไครยเลี้ยงไว้จักได้มั่ง

มั่งกรีย จเปรมปรียิ่งยศปรากฎไปย ฯ
 ทับเอภาวิสักรีย พินนั้นคำดีเป็นแสงไสย ลี
 ท้าวทาดอไผ่ จมูกทางนั้นไสยประจักษ์กัน
 ทศาทังท้าวท้าวอวก เมื่อฝนฝนทักเทินด
 เล็ดนิน เมื่อพิชชัมเห่นสมทุกสิ่งอัน มา
 งามครันยิ่งกว่าวิสักรีย ต่อกุลนของไครยจึงจ

ไกลเคียง มากล่อมเกลี้ยงพิทักษ์ทำเรือนสี่ ท้องคยลัก
 จันะวิสารีย์ เช่นนี้ไม่มีใครเปรียบได้ ๗:๓๓ วิสารีย์
 ท้อสียสอง เปนนวล่อง ทามองคังพินไม่เปรียบได้
 จมูกทางนั้นทางคัลอดไปย แต่คอกทางนั้นไสยถึงคูกา
 เปนทองแพ้วแน่วยามาเรื่อรีย มาคักคูกามเปนหนัก
 ทนา วิสารีย์นี้คองลักจันะ ย่อมเก็กยฎาทุกสิ่งอัน ใครย

ไคยแม่นี้มาเคียงไวย ๗:๓๔
 เสาแห่งท้าวคังจันะ นบวันจ้องเรื่อไปย ๗:๓๕
 วิสารีย์ท้อสียสามนั้นคานิน ทางนั้นทอสินคุดอง
 ไสย ทั้งสองทอท้าวนั้นทอไปย ทอสนั้นเถ้าไสย
 คริทานมา แม่นนี้ท้าวอยู่เรื่อใครย เที่ยงไวย
 จักเก็กยฎา เปนท้าวเฝ้าจักไคยเปนเสนา มีบุญ

กว่ากระตุลพั้งพั้ง ประกอบด้วยไฟกจลัมขัตร ประก
 พักเฝ้าพุนกระเลมสาร ทังวักกัณณอสังการ ภาควัม
 ครอบพินิจจันรนา ฯ— ทังจัตถวิลาโร มีอยู่โอใจเป็น
 ทนิกหนา ทาของตามทองเป็นช่องมา ชอบแต่พอก
 แลมานิจ จกาทยสิ่งใดไม่ขาดทน จัโทยบรพุนสุก
 จำเรณูจิตร ทุกประเทศพอกทานิจ ย่อมชมชิดลัทธิ

บานใจย ฯ— ทังป็นจัตถวิลาโร พินิจจันรนา
 ไลย สักท้าวต๋องย่องไญย คุนมาวไลยเป็นทนิกหนา
 ชอบแต่ราชกัญจิงเลียงคี่ จัเปรมปรียปรกักัญทังยักดา
 ประกอบทังสิ่งกัน อันเปรมปรกทังวักกัณณอสังการ ฯ—
 วิลาโรทังสัพพกัน มาท้าวต๋องทังสองทัง วิลาโรน
 ชอบแต่ราชกร เลียงไว้อย่าพเป็นทนิกหนา จัเป็นใหญ่

กล่าวถึงมทงนั้น เสร็จแล้วก็เลยเถิด ทงเคียงตงท
 หนึ่งนอนอนใจลา จเปรมปรภาณสักทำเรณูธรรม ๗๕

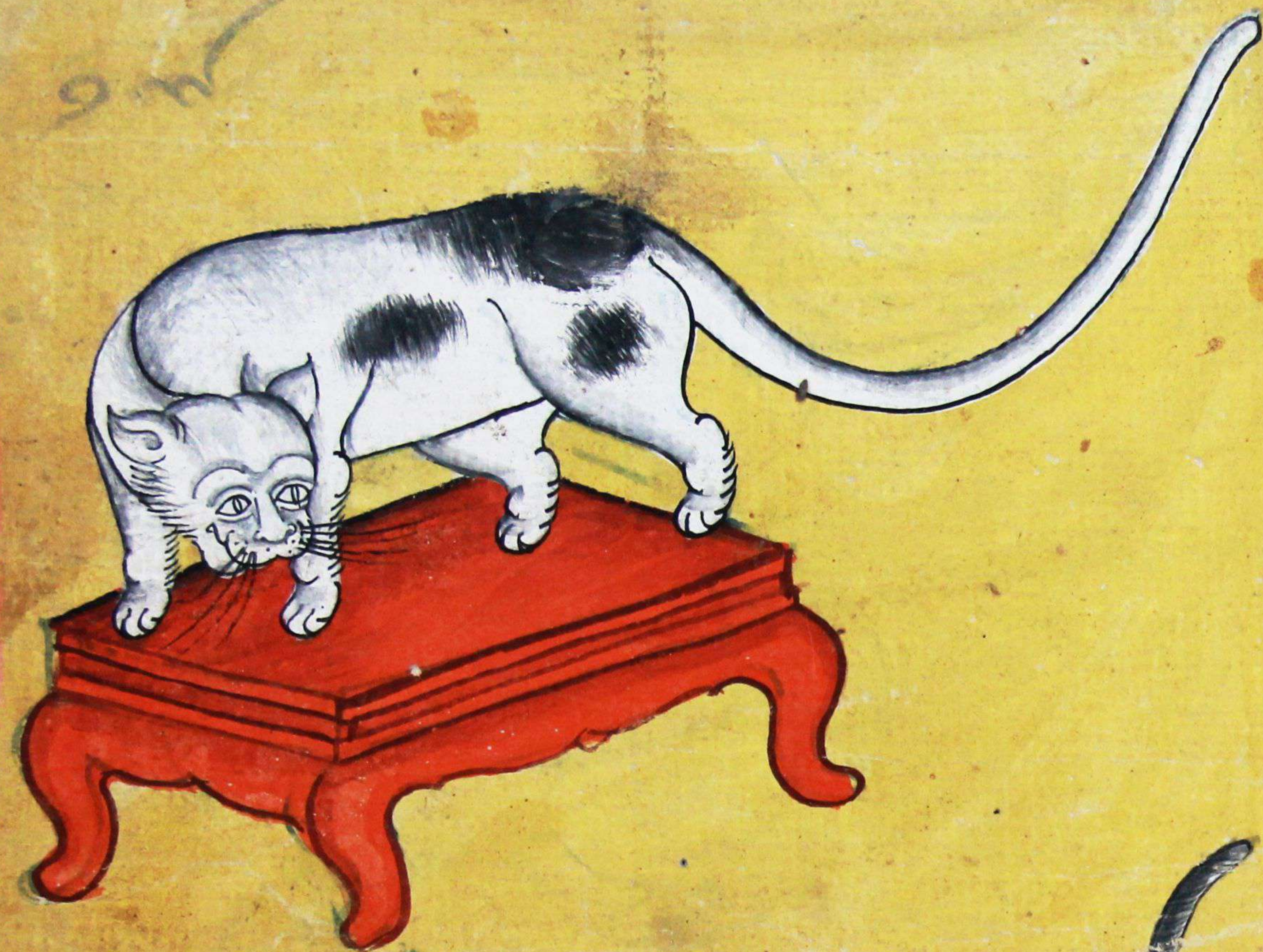
จากกล่าวลกขณะวิสารย ๑๖ ตัวเล่นนอกกว่า ๑๖ ตัว
 อีก ๑๖ ตัวเป็น ๒๒ ตัวนั้น ทารเลือกสันไวยแต่
 ล้วนทำ ทง ๒๒ ตัวไม่ช้อมากมลา บ้างทัวทำคำ
 คางมากางกัน เป็นแผนที่มีอยู่คเสาเทิด แต่ล้วน
 แมวอันเล็กทวนเลือกสัน อันน้อยนี้สักที่จำพัน
 วิธานนั้นงามล้วนทุกตัว ฮาจารเลือกกลั่นมาสันไวย

วิถีเรียนนี้ไชรยมิใช่ชั่ว ถ้าผู้ใดเลี้ยงไว้อย่าไคกลัว ถึง
 ตัวเขนใจจ้ไคปลัด วิถีวิทยทชวไม่มีปน แต่ล้วนตระกูล
 รุณะชาต งามประลาตต่าง ๆ ทุกเล่นจน ผู้ใด
 เลี้ยงไว้จ้ไคปลัด ถึงทนเขนใจจ้ไคปลัด ผู้ใดที่หมิ่นจ้ไค
 เปนจน ตามตระกูลมยุระวงศ์ประเสริฐดี จักร์เรื่องเพื่อง
 ฟงในธานี จำเรณูศรีสวคอยู่อศิศก ทังไฟไชยลัมบิศ

พิศการ ทังสิ่งคณณูเริ่มพูนยิ่งหนักหนา ทังผู้คั่นขาว
 ไพร่ยทาษ อีกทังช่างม้าเนืองนอง ทังยาคีวงศ์ประท
 ชัน ทัวสัถ์กลกต่นเกลื่อนไม่มีสอง อีกทังวิญญูอยู่กาย
 กอง ทังเร็นทองเรือกสวนแลไรยนก เพาะบุญทังสอ
 จังคลองเคลา เปนวาศหนาเล่าจึงไคมา จังเรณูบารัก
 ษ วิถีนั้นอย่าไห้เคื่องใจย ทังมุงมารทุกทมน

ก็นอนแมว จงปักแฉ่วใหม่คัสสาคไสย ทั้งเข้าปลาท
 ทารสิ่งใดย จงจักแจงใหญ่จนพสมควน คัยท่าบนแมว
 นันมีมาก เปนของทากากแรงล้งวัน อย่าขี้เกรคพิไร
 คับบงวน อย่าหันหนคิไปยวิลา จงเร่งชำระสละสาง
 สางจกสให้หนักหนา จงจนแปงสคช่มคทา วันล
 สามเวสากทุกนาทิจึงจกเกิดสพสทาทร ทั้งลึงคณ

งามพูนจำเรณุคิย ประกอบยคปภากฎทุกวันมี จ
 เปรมนริยณาสกสณกไปย จงเร่งพิทกรกนศ เหมอนอย่าง
 บุคภากระเลมคิร จงถนอมกลอมเลียงให้จกค อย่าให้มี
 ภคคเคืองใจย ท้าววิลาสนันปลคปลง จงเร่งทำรงมาฟ้ง
 ไวย ให้ทวนครบไตรยมาตร จังคคาคโคตยเรจุกจัน
 ไวยให้บุช จงเร่งชำระสละสาง สางสางจกสให้หนักหนา

จวงจันแปงสักอันโอสา ละลายทาลูบสาจงทุกวัน
 ทงโพชนาสาทท จักแจงไสยจารไทกรรมครัน บวงสรวง
 เล่นวักกลั่นนั้น เซเยนทากวนอย่ากลาศคคัก จังจ
 เกกสาพสาทท ทงสังครัญเฒ่าพูนเป็นหนักหนา
 อย่าไคสังไสยในยวิญา จังเรกรกษาไทเหมือนเมื่อแม่
 ยง จังจเป็นคี่สวกไปย เปื่องหนานนี้ไชยไคยสัจจ

สาทททันทกล่ามาแต่หลัง เรงฟ้งคำทำไวยตามกล่ามา จังเรงสืบเสาะดีแวงหา ไทต้องยางทำ
 ทันทไวย ทักกักคำทมนั้นขึ้นไปย มิไหเอาซึ่งพิศพน ช้วนกมกเกิดซึ่งเหตกการ เพียงชีพภัย
 ปธานสาสน ทงสิ้นทรพเซาของทุกสิ่งอัน สักพ่นญอยยบอบปภา เพาะเหตกแม่นั้นประสาคนัก
 อย่างรวมรักโลมเลียงเล่นท ไม่ชอบเรื่องเบื่องบ่คซึ่งทำท จพ่นรนาทไวยไห้แจ้งใจย ทนจักกล่าวถึงแม่ชัว
 ไทรุทวิหญิงชายในยโลกีย แม่ไคยทวนกมกอบปรีย จเลื่อมดีเสาวภาคธอว์พน ย่อมบ่งเกิดเหตก
 ทาง ๆ ทำลายสาเพียงชีพเสียลักกล คอยว่าแม่นั้นมาทวน ทว่เบร่ทางคนคี่ลัดดี เนคทงสองนั้น

เมื่อพิษเพง มาเลือบเปรียบบ้านคงอกคิ ไครยเลียงไวยจกเก็กโกลี้ มักอับปรียกึรเสื่ออยู่ไรยสา ยังมี
 อีกแม่วลายคงเสื่อเพื่อน ไครยเลียงไวยกับเรือนชั่วหนักหนา ย่อมทุกโลกเสื่อหมองอยู่อัครา อยาเฮา
 มาเลียงไวยเป็นพิศพนั แม่วโคยลุกตวยท่างทามนั เปนแม่วอปปลักชั่วหนักหนา ย่อมทุกคำเซ
 อยู่อัครา โคยลุกตาเทียงแท้แต่ก่อนมี ยังมีอีกแม่วหนึ่งเสื่อท่างทามไวย ทางนั้นทางไสยชื่อแม่วผี
 เลียงไวยจกเก็กโกลี้ จ้เลื่อมเสื่อหมองลีไม่ภาวน จงเวงพิศเคระแสงหา ไหต้องคำภาทานเลือกสน
 ทง ๕ ควนชั่วนกกมกสาท่น อย่างล้าคนรังษมว่าแม่วคิ ถ้าวักผู้ใดมิเชื่อถ้อย ตามผอยน้ไสย

มกอบปรีย กล้าไว้อย่างมั่นคงแต่ก่อนนี้ ในยามที่เสียสละทบประมาณ ทรวงให้แรงใจแก่ผู้คน
 ประชชนทั่วทุกทิศที่ปรารถนาในสมัยนั้น จงพิจักษ์ใหญ่ไฉน ๗๕ จมตมแม่แทนนี้แล ๗๖

๖ พระคาบศคณนี้ชื่อพระสัพพันท

คาบศ แก่ลุ่มกลางอ้ง ๗๕

๖ พระคาบศคณนี้ชื่อพระ

ทามินทคาบศ แก่

เลินม้ทาลนุกน ๗๖

๖ พระคาบศคณนี้ชื่อพระมิตกขินท

บศ แก่ลุ่มในยเทททาย ๗๗

๖ พระคาบศคณนี้ชื่อ

อะละกะยะ แก่ลุ่ม

โรคทวสารพทคทาย ๗๘

๑ พระคาบศตพนนี้ชื่อพระกาลก
บศแก้ลมปวศมวในคัสะทหาย

๑ พระคาบศตพนนี้ชื่อพระ

กาลสิทชโกกม
ปากเป็ย
แก้ลม ลินทหาย

อกเมือยข้อมือ

ทหาย ๗๕

๑ พระคาบศตพนนี้ชื่อพระมหาสุ

ธมมคาบศ แก่เมือยข้อ

ในยเจ้าทหาย

๗๕

๑ พระคาบศตพนนี้ชื่อพระ

คระแก้ลมในสิงคทหาย ๗๕

๕ พระคาบศคนนีชื่อพระสุทนต์
แก้ลมเมื่อยฝ่ามือซ้ายแลขวา

พาหาย

๗๕

๕ พระคาบศคนนีชื่อพระ
ทวีนท์คาบศ แก้ลม

กลอนแปดคชวสุ

พาหาย

๗๖

๕ พระคาบศคนนีชื่อกาญจน
แก้ลมในท้องหาย

๗๖

๕ พระคาบศคนนีชื่อพระ
อมระไมศแก้ลมเสียด

โครมหาย

๗๗

๑ พระกบศคณนัชจะแห่มแก้ถ่ม
โผยถักแลอ้นทะทาย ๗๕๓

๒ พระกบศคณนัชจะแห่มแก้ถ่ม
สเมธแก้ถ่มวงเวียน
ทาย ๗๕๓

๓ พระกบศคณนัชจะ
พระโคบุตรแก้ถ่ม
โผยแทงทลาย ๗๕

๔ พระกบศคณนัชจะ
พระโคบุตรแก้ถ่ม
โผยแทงทลาย ๗๕
๗๕๓